

2 stotis: Petras ir kitas mokinys prie kapo

Pasiūlymai: 1. Apmąstyti Turino drobulės atvaizdą. 2. Perskaičius tekstą pabėgėti kaip Petras su Jonu gal net iki kol pritruks kvapo; būkime meilės kelyje.

Skaitinys iš Jn 20, 2–10.

Apmąstymas:

Meilė, o ne vien tik jaunesnis amžius vertė Joną bėgti greičiau už Petrą, kuris taip pat labai mylėjo Kristų. Būdamas nuolankus, Jonas leido Petrui pirmam įeiti. Tačiau Jonas žvelgė į vidų ir matė sulankstytas drobulės bei įtikėjo.

Kaip šv. Jonas buvo priglaudęs savo galvą prie Kristaus širdies, tu gali savo tikėjime remtis Jono liudijimu. Štai trumpiausias kelias: padarai didžiulį šuolį tikėjime.

Iš šv. pop. Jono Pauliaus II mąstymo apie Turino drobulę:

„Tikinčiajam svarbiausia, kad šventoji drobulė – Evangelijos atspindys. Jos turimas poveikslas taip giliai pavaizduoja tai, ką pasakoja Evangelija apie Jėzaus kančią ir mirtį, kad į ją žvelgiantys žmonės būna sukrėsti savo viduje bei nepaprastai sujaudinti. Ateinantys prie jos turi žinoti, kad šventoji drobulė nepririša prie savęs žmonių širdžių, bet nukreipia į Tą, kurį duoda mylinčioji Tėvo apvaizda.

Šventoji drobulė, kalbanti mums apie meilę ir nuodėmę, kviečia įspausti į savo dvasią Dievo meilės poveikslą ir pašalinti gąsdinančią nuodėmės tikrovę. Nukankinto Kūno kontempliacija padeda šiuolaikiniam žmogui išsilaisvinti iš egoizmo, su kuriuo labai dažnai priimama nuodėmė ir meilė. Aidu atkartodama Dievo žodį ir krikščionybės gimimo laikmetį, šventoji drobulė šnabžda: „Tikėk Dievo meile, pačiu didžiausiu lobiu, kuris galėjo būti padovanotas žmonijai, ir venk nuodėmės, paties didžiausio blogio istorijoje.“

Apie Šventąją Dvasią:

Jonas Krikštytojas pamatė ugninį balandį, nusileidžiantį ant Jėzaus Jordano upėje. Tu taip pat esi pakrikštytas Šventąja Dvasia, ar tiki tuo?

Ant Taboro kalno Jonas matė Dvasios atmainomą Jėzų... Ar tiki, kad tavyje taip pat gyvena Šventoji Dvasia? Tu esi jos šventovė!

Jėzus nuplovė Jonui kojas. Per visą savo gyvenimą Jėzus buvo nusižeminęs. „Esu tarp jūsų tas, kuris tarnauja“. Šitaip Jėzus gali savąja Dvasia tave paliesti. Jis pasilieka prie tavęs, tarytum norėtų nuplauti tavo kojas. Šventoji Dvasia veikia betarpiškai, jei tu sutinki priimti jos meilę. Štai aš stoviu prie durų ir beldžiu (Apr 3, 20). Atsiverk ir aš pripildysiu tave savosios šviesos.

Iš knygos „O mano džiaugsmė! Kristus prisikėlė!“, Brolis Morkus. Tiberiados bendruomenė 2002 m.

Mąstymą siūlome pabaigti Šv. Augustino malda:

Alsuok many, Šventoji Dvasia, kad aš mąstyčiau, kas šventa.

Uždek mane, Šventoji Dvasia, kad aš daryčiau, kas šventa.

Patrauk mane, Šventoji Dvasia, kad aš mylėčiau, kas šventa.

Paremk mane, Šventoji Dvasia, kad aš vis skleisčiau, kas šventa.

Globok mane, Šventoji Dvasia, kad neprarasčiau, kas šventa.

Amen